

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte: Petru Ursache,

judecători: Nadejda Toma, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș și Petru Moraru

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Dubăsari din 29 iunie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Bejenari Veaceslav xxx, născut la xx.xx.xxxx, originar din s. xxx, r-nul xxx, domiciliat în s. xxx, r-nul xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.05.2016 - 29.06.2016;

Instanța de apel: 26.08.2016 - 12.10.2016;

Instanța de recurs: 23.12.2016 - 14.03.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Dubăsari din 29 iunie 2016, Bejenari Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Verlan A. s-a admis parțial și s-a dispus încasarea de la Bejenari V. în beneficiul Aureliei Verlan suma de 141045,70 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, inculpatul Bejenari V., la data de 05.03.2016, aproximativ la orele 16:40, aflându-se în domiciliul concubinei Verlan A., amplasat în s. xxx, r-nul xxx, prin acces liber a sustras pe ascuns mijloace bănești, în sumă de 7000 dolari SUA, care conform

cursului oficial al BNM la data indicată constituia suma de 139629,70 lei, inclusiv 3100 lei și un telefon mobil de model „Nokia 305” cu costul de 2800 lei. Astfel, în urma acțiunilor infracționale ale cet. Bejenari V., părții vătămate Verlan A. i-a fost cauzată o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă de 145529, 70 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri inculpatul și avocatul Tripac V. în numele inculpatului.

3.1. Inculpatul, a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Bejenari V. să fie achitat, din motiv că fapta nu întrunește elementele componente de infracțiune.

În motivarea cerințelor inculpatul a invocat următoarele argumente:

- instanța de fond nu a ținut cont că urmărirea penală chiar în faza inițială a avut loc cu grave încălcări de procedură penală, ce atestă caracterul ilegal al acesteia, fiind obiectate de partea apărării, dar care nu au fost reflectate în motivarea sentinței de condamnare;

- la materialele cauzei penale nu sunt anexate probe care ar confirma faptul că Verlan A. a deținut mijloacele financiare care pretinde că i-au fost sustrase;

- instanța de fond a stabilit vinovăția sa în fapta incriminată reieșind doar din declarațiile părții vătămate și inserarea mecanică din rechizitoriu a probelor administrate de procuror;

- instanța de fond nu a dat apreciere probelor apărării ce au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești, care incontestabil confirmă declarațiile depuse de către inculpat;

- martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație pentru a se considera că declarațiile acestora pot fi apreciate drept probe pertinente, concludente și utile, care ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate;

- declarațiile martorilor Creț V. și Cazac N. nu pot fi admise ca probe în baza art. 94 alin. (1), pct. 2) Cod procedură penală, deoarece a fost încălcat dreptul la apărare al inculpatului;

- instanța de fond nu a argumentat prezența obiectului material al infracțiunii imputate, deoarece infracțiunea imputată inculpatului este contra patrimoniului și calificarea în acest caz se face în exclusivitate în dependență de proporția prejudiciului cauzat;

- instanța de fond nu se referă la probe care confirmă că inculpatul a sustras suma de 3100 lei și telefonul mobil de model „Nokia 305”;

- inculpatul a intrat în posesia legală a bunurilor ce-i aparțin, deoarece era în concubinaj cu Verlan A., ceea ce înseamnă că proprietatea dobândită în

comun cade sub incidența relațiilor civile și urma a fi împărțită pe cote - părți.

3.2. Avocatul Tripac V., prin apelul declarat în numele inculpatului a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi sentințe prin care Bejenari V., învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal să fie achitat.

În motivarea apelului, avocatul a invocat următoarele argumente:

- condamnarea inculpatului Bejenari V. se bazează numai pe declarațiile părții vătămate, care în scop de răzbunare, aflându-se în relații ostile cu concubinul său îl învinuiește pe Bejenari V. de comiterea acestei infracțiuni;

- acuzarea nu a prezentat, iar instanța de judecată nu a dispus de probe suficiente, directe, care ar dovedi vinovăția inculpatului, iar faptul că Bejenari V., anterior a fost judecat și are antecedente penale nu poate fi pus ca temei că el a comis această infracțiune;

- instanța de judecată a făcut trimitere la mijloacele materiale de probă, care se regăsesc în rechizitoriu, însă acestea nu confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului și prin urmare sentința de condamnare a inculpatului se bazează pe unele presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016, apelurile declarate de către inculpat și avocatul acestuia au fost respinse ca fiind nefondate, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

5. În motivarea concluziei adoptate, instanța de apel a indicat faptul, că deși inculpatul Bejenari V., vina nu a recunoscut-o, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate acestuia este dovedită prin următoarele mijloace de probă: declarațiile părții vătămate Verlan A., depuse în ședința de judecată în instanța de fond (f.d.160-165, vol. I) și în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel; declarațiile martorului Moiseev Z., depuse în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond (f.d.179, vol. I); declarațiile martorului Creț V., depuse în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond (f.d.206-207, vol. I); declarațiile martorului Cazac N., depuse în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond (f.d.197-199, vol. I); declarațiile martorului Șumcov V., depuse în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond (f.d.214-215, vol. I); plângerea cet. Verlan A., prin care confirmă că, Bejenari V., aflându-se în domiciliul ce-i aparține, prin acces liber a sustras pe ascuns bani în sumă de 7000 dolari SUA, 3100 lei și telefon mobil în sumă de 2800 lei, prin ce victimei i-a fost cauzată o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă de 145900 lei (f.d.4, vol. I); procesul-verbal de confruntare între Verlan A. și Bejenari V., prin care s-a constatat că Bejenari V. fura și anterior bani din casă pe ascuns după care pleca de acasă nemotivat (f.d.51-52, vol. I); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 09.03.2016 prin care Verlan A. și-a recunoscut telefonul mobil (f.d.53-54, vol. I); procesul-verbal de reținere din

06.03.2016 prin care s-a ridicat de la Bejenari V., bani în sumă de 1684 lei, dintre care 8 bancnote de 200 lei, o bancnotă de 50 lei, o bancnotă de 20 lei, două bancnote de 5 lei și patru bancnote de 1 leu, ce au fost puse într-un plic sigilat, un telefon mobil de model „Nokia”, senzor cu husă din piele de culoare neagră, ce a fost pus într-un plic sigilat (f.d.29, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 06 martie 2016 prin care a fost examinat telefonul mobil ridicat de la Bejenari V. și banii (f.d.22-24, vol. I), ordonanța de recunoaștere ca corp delict din 06.03.2016 prin care au fost recunoscute bunurile ridicate de la Bejenari V. ca corpuri delictive (f.d.25, vol. I); raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-1238 din 18.03.2016 prin care s-a constatat că urmele ridicate din gospodăria cet. Verlan A., sunt valabile, dintre care două urme digitale au fost create de degetul mijlociu și inelar al mâinii drepte a cet. Verlan A. o urmă papilară a fost creată de degetul mare al mâinii drepte a cet. Bejenari V., (fd.58-67, vol. I); procesul-verbal de examinare a documentelor prin care au fost examinate descifrările telefonice ridicate de la nr. de telefon 068714909 de care s-a folosit Bejenari V. în perioada 01.03.2016-08.03.2016 și prin care s-a determinat că imediat după comiterea infracțiunii la 05.03.2016 inculpatul nu s-a aflat în s. Morozeni, r-nul. Orhei, dar în s. Trifești, r-nul Rezina care se află la o distanță de circa 60 km (f.d.121-122, vol. I); procesul-verbal de examinare a documentelor prin care a fost examinat extrasul de pe rețeaua Internet prin care s-a determinat amplasarea s. Morozeni, r-nul Orhei față de s. Trifești, r-nul Rezina (f.d.114, vol. I); informația prezentată de către patronatul agențiilor de plasare în câmpul muncii prin care s-a stabilit că pentru perfectarea și organizarea deplasării unui angajat în Republica Israel cheltuielile totale variază între 6800 - 7200 dolari SUA (f.d.212, vol. I); informația prezentată de serviciul sanitar veterinar prin care se confirmă că în perioada anilor 2007- 2010 Verlan A. a avut la întreținere mai multe bovine și cabaline (f.d.190-194, vol. I); informația privind absolvirea de către Verlan A. a cursurilor de îngrijitor pentru persoane în etate în confirmarea faptului că numita se pregătea pentru plecarea la muncă în Republica Israel (f.d.203, vol. I).

Instanța de apel a constatat că, prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Bejenari V., încadrarea juridică corespunzătoare, și anume în baza art. 186 alin. (5) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a menționat, că declarațiile părții vătămate Verlan A., coroborează pe deplin cu ansamblul probelor administrate de acuzatorul de

stat, și anume cu declarațiile martorilor Moiseev Z., Creț V., Cazac N., totodată, instanța de apel a stabilit, că declarațiile părții vătămate Verlan A. au fost consecvente pe durata desfășurării procesului penal în ceea ce privește bunurile care au fost sustrase, respectiv, prin plângerea inițială a părții vătămate Verlan A. se atestă că, dânsa a indicat că, Bejenari V., aflându-se în domiciliul ce-i aparține, prin acces liber a sustras pe ascuns bani, în sumă de 7000 dolari SUA, 3100 lei și un telefon mobil în sumă de 2800 lei, prin ce i-a fost cauzată o daună materială deosebit de mare.

Argumentele inculpatului Bejenari V., precum că urmărirea penală în faza inițială a avut loc cu grave încălcări de procedură penală, indicând în acest sens că, urmărirea penală a fost pornită în baza plângerii cet. Verlan A., care trebuie să cuprindă numele, prenumele, calitatea și domiciliul petiționarului, descrierea faptului care formează obiectul plângerii, indicarea făptuitorului, dacă acesta este cunoscut și a mijloacelor de probă, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nefondate, deoarece plângerea cet. Verlan A. din 06.03.2016 de la faza urmăririi penale corespunde prevederilor art. 263 Cod procedură penală.

Aprecierea inculpatului Bejenari V., precum că, la materialele cauzei penale nu se regăsesc mijloace de probă care ar confirma faptul că cet. Verlan A. a deținut mijloacele financiare care pretinde că i-au fost sustrase instanța de apel nu a reținut-o, deoarece acuzatorul de stat a administrat suficiente probe pertinente și concludente prin care se constată că, partea vătămată a deținut mijloacele financiare care au fost sustrase de către inculpat. În acest context instanța de apel a reținut că, partea vătămată Verlan A. a indicat cu exactitate locurile în care se aflau mijloace bănești, și anume sub pernă se afla suma de 1700 lei, pe televizor era suma de 1500 lei, iar în tumbă se afla suma de 7000 dolari SUA, totodată, partea vătămată a indicat că, suma de 7000 dolari o avea deoarece trebuia să-i achite pentru a pleca la lucru în Israel, acești bani au fost strânși într-o perioadă îndelungată de timp, ea avea foarte multe animale pe care le vindea, avea sere și vindea legume. Martorii Creț V. și Cazac N. au indicat că, Verlan A., avea multe animale pe care le vindea, cu scopul de a strânge banii și a pleca în Israel la muncă. Totodată, instanța de apel a constatat că, părții vătămate Verlan A. i-a fost sustras și telefonul mobil de model „Nokia 305”, cu costul de 2800 lei.

Instanța de apel a reținut că, din procesul-verbal de reținere din 06.03.2016 se atestă că, de la Bejenari V. s-au ridicat bani în sumă de 1684 lei, dintre care 8 bancnote de 200 lei, o bancnotă de 50 lei, o bancnotă de 20 lei, 2 bancnote de 5 lei și 4 bancnote de 1 leu și un telefon mobil de model „Nokia”. Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a obiectului din 09.03.2016 se atestă că, Verlan A. și-a recunoscut telefonul mobil de model „Nokia”.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a stabilit faptul că

Verlan A., deținea la domiciliul ei suma de 7000 dolari SUA fapt confirmat prin multitudinea probelor indirecte și anume, prin declarațiile părții vătămate Verlan A., care a indicat că a acumulat această sumă de bani o perioadă îndelungată de timp din vânzarea legumelor pe care le creștea în seră, din vânzarea animalelor, deoarece avea scopul de a pleca la muncă în Israel. Totodată, prin informația prezentată de serviciul sanitar veterinar se confirmă că în perioada anilor 2007-2010, Verlan A. s-a adresat cu cereri pentru identificarea animalelor. Prin certificatul din 09.04.2016 eliberat de SRL „Fontis Prim” se confirmă că Verlan A. a absolvit cursurile de calificare de îngrijire a persoanelor în vârstă, iar prin răspunsul din 20.06.2016 oferit de AP „Patronatul Agențiilor de plasare în câmpul muncii” se confirmă că, pentru plecarea în Republica Israel, cetățenii Republicii Moldova urmează să suporte cheltuieli în mărime de aproximativ 6800-7000 dolari SUA.

La fel, instanța de apel a menționat că, inculpatul Bejenari V. a cunoscut cu certitudine faptul că, A. Verlan are intenția de a pleca la muncă în Israel și că dânsa are deja suma necesară. Acest fapt i-a fost comunicat de însăși partea vătămată și, respectiv, Bejenari V. o ruga pe Verlan A. să-l ia și pe el la muncă în Israel, însă ultima i-a declarat că nu are bani și pentru el.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge afirmațiile inculpatului Bejenari V., precum că, instanța de judecată a stabilit vinovăția sa reieșind doar din declarațiile părții vătămate Verlan A., deoarece declarațiile părții vătămate Verlan A., coroborează pe deplin cu întreg ansamblu de probe administrate de acuzatorul de stat și anume, declarațiile martorilor Moiseev Z., Creț V., Cazac N., precum și cu materialele acumulate la faza urmăririi penale dintre care plângerea cet. Verlan A., procesul-verbal de confruntare dintre Aurelia V. și Bejenari V., procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 09.03.2016 procesul-verbal de reținere din 06.03.2016, raportul de expertiză nr. 34/12/1 -R-1238 din 18.03.2016, procesul-verbal de examinare a documentelor din 04 aprilie 2016, procesul-verbal de examinare a documentelor din 31 martie 2016.

Instanța de apel a conchis, că instanța de fond corect a apreciat critic declarațiile inculpatului Bejenari V., deoarece versiunea inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției nu are acoperire probatorie, fiind combătută prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, fapt care se apreciază ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru faptele săvârșite.

Prin declarațiile martorului Sumcov V. în opinia instanței de apel nu se demonstrează faptul că, inculpatul Bejenari V. nu a săvârșit fapta infracțională care i-a fost incriminată, deoarece martorul a declarat că, Bejenari V., locuia împreună cu Verlan A. de aproximativ un an, la domiciliul ultimei din s. Pîrîta, r-nul Dubăsari, iar cu o zi înainte ca Bejenari V. să fie arestat, ultimul a venit la el în ospete și au stat la masă și atunci Bejenari V. i-a spus că nu mai poate să

locuiea cu Verlan A., însă din care motive nu i-a comunicat.

Cu referire la argumentele inculpatului Bejenari V., precum că, în rechizitoriu, în lista probelor au fost incluse doar declarațiile martorului Moiseev Z., pe când în cadrul cercetării judecătorești au fost admiși și audiați în calitate de martori și alte persoane, instanța de apel a notat că, acest fapt nu a lezat dreptul la un proces echitabil al inculpatului, deoarece acuzatorul de stat este în drept să solicite în instanța de judecată admiterea în calitate de martori și alte persoane decât cele invocate în rechizitoriu.

Instanța de apel a respins argumentele inculpatului Bejenari V., precum că, declarațiile martorilor Creț V. și Cazac N. nu pot fi admise ca probe, deoarece inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare, deoarece martorii menționați au fost audiați în cadrul ședinței de judecată cu participarea inculpatului și a apărătorului lui care au fost în drept să adreseze întrebări martorilor pentru a elucida circumstanțele cauzei.

Argumentul inculpatului precum că, dânsul a intrat în posesia legală a bunurilor ce-i aparțineau, deoarece era în concubinaj cu Verlan A., ceea ce înseamnă că proprietatea este dobândită în comun, instanța de apel l-a apreciat ca fiind neîntemeiat, deoarece partea apărării nu a prezentat careva probe pertinente și concludente care să ateste că banii sustrași aparțin inculpatului, or, faptul că dânsul s-a aflat în relație de concubinaj cu partea vătămată Verlan A. nu îi oferă dreptul legal de a lua mijloacele bănești și bunul părții vătămate, mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că, inculpatul a sustras pe ascuns mijloacele bănești și telefonul mobil, fără a avea consimțământul părții vătămate.

Instanța de apel a respins și argumentele inculpatului, care a invocat că instanța de fond neîntemeiat a pus la baza sentinței de condamnare procesul - verbal de examinare a documentelor prin care au fost examinate descifrările telefonice ridicate de la numărul de telefon 068714909 de care s-a folosit Bejenari V. și procesul-verbal de examinare a documentelor prin care a fost examinat extrasul de pe rețeaua Internet prin care s-a determinat amplasarea s. Morozeni, r-nul Orhei față de s. Trifești, r-nul Rezina, deoarece prin aceste probe se combate versiunea inculpatului care a indicat cu referire la data comiterii infracțiunii că, s-a aflat la domiciliul său din s. Morozeni, r-nul Orhei, or, probele administrate de acuzatorul de stat au confirmat faptul că, inculpatul Bejenari V., după comiterea infracțiunii nu s-a aflat în s. Morozeni, r-nul Orhei, ci în s. Trifești, r-nul Rezina, care se află la o distanță de circa 60 km.

Argumentele inculpatului Bejenari V., precum că, prin procesul - verbal de percheziție de la domiciliul său din s. Morozeni, r-nul Orhei prin care s-a constatat că la domiciliul său careva mijloace bănești în dolari nu au fost depistați, respectiv, aceasta este o dovadă că nu a sustras suma de 7000

dolari SUA, instanța de apel le-a considerat irelevante la stabilirea nevinovăției inculpatului, deoarece această probă nu poate confirma faptul că, inculpatul nu a săvârșit cele incriminate, dat fiind faptul, că acuzatorul de stat a administrat probe pertinente și concludente care dovedesc că, inculpatul a săvârșit acțiunea de sustragere pe ascuns a bunurilor părții vătămate, cauzându-i ultimei o daună în proporții deosebit de mari.

6. Împotriva hotărârilor adoptate, declară recurs ordinar inculpatul, la 02.12.2016 prin intermediul oficiului poștal, în termen, având în vedere faptul că decizia instanței de apel a fost pronunțată integral la 09.11.2016.

Inculpatul solicită, casarea hotărârilor adoptate cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie recalificate acțiunile sale din art.186 alin.(5) Cod penal în baza art.186 alin.(2) Cod penal.

În motivarea recursului, inculpatul fără a invoca expres temei de drept prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- învinuirea înaintată inculpatului este nefondată, deoarece probele care au stat la baza acesteia, pe care instanțele ierarhic inferioare le-au pus la baza hotărârilor de condamnare a sa, sunt indirecte și bazate pe declarațiile părții vătămate, din conținutul cărora, în opinia recurentului, nu poate fi dedus faptul că inculpatul a sustras pe ascuns suma incriminată.

Menționează că, de fapt, a recunoscut sustragerea pe ascuns doar a sumei de 1800 lei, considerente din care solicită ca acțiunile sale să fie recalificate din art. 186 alin.(5) Cod penal în baza art. 186 alin.(2) Cod penal.

7. Pe marginea recursului declarat, au depus referințe procurorul și partea vătămată, prin care pledează:

Procurorul: inculpatul beneficiază de efectul retroactiv al legii penale prevăzut de art. 10 Cod penal, ținând cont de modificările operate la art. 126 Cod penal.

Partea vătămată: menținerea soluțiilor adoptate de către instanțele ierarhic inferioare ca fiind legale și întemeiate.

8. Judecând recursul ordinar declarat și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, însă din alte motive decât cele invocate de recurent.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limita temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și formulate în

cererea de recurs.

Analizând argumentele invocate de către recurent în recursul ordinar declarat, potrivit cărora, probele prezentate de acuzare, examinate de către prima instanță și verificate de către instanța de apel nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul lărgit reține că, de fapt, recurentul critică modalitatea de apreciere a probelor îndeplinită de către instanțele ierarhic inferioare, însă un astfel de temei nu se regăsește în cele prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul lărgit reiterează, că potrivit prevederilor art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Astfel, instanța de apel a respectat dispozițiile art. 414, 417 Cod de procedură penală, pronunțându-se motivat asupra argumentelor relevante ale apelului, iar vinovăția inculpatului a fost dovedită în cadrul examinării cauzei de către instanțele de judecată.

Ținând cont de prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără, însă, a agrava situația condamnatului, Colegiul lărgit atestă, că din conținutul hotărârii contestate rezultă, că Bejenari V. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, adică a fost recunoscut vinovat de săvârșirea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în proporții deosebit de mari.

Potrivit legislației penale în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, valoarea bunurilor sustrase ca semn calificativ al componenței de infracțiune, care prevede răspunderea pentru sustragere, se determină ținându-se cont de mărimea unității convenționale de amendă stabilită de legislație la momentul săvârșirii infracțiunii.

Conform art. 64 alin. (2) Cod penal (red. 2009) valoarea unității convenționale de amendă la momentul comiterii furtului (05.03.2016) de către Bejenari V. de la partea vătămată Verlan A., constituia 20 lei.

Potrivit art. 126 Cod penal (red. 2009) proporții deosebit de mari se considera valoarea bunurilor materiale sustrase, care la momentul săvârșirii infracțiunii depășea 5000 unități convenționale.

Potrivit deciziei instanței de apel valoarea prejudiciului cauzat părții

vătămate Verlan A., constituie suma de 141045,70 lei, adică 7052,285 unități convenționale.

Astfel, la data pronunțării deciziei de către instanța de apel privind menținerea sentinței prime instanțe (12.10.2016), încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Bejenari V. pentru fapta comisă la 05.03.2016, era corectă, deoarece valoarea bunurilor sustrase depășea 5000 unități convenționale.

Totodată Colegiul lărgit statuează, că potrivit Legii nr. 207 privind modificarea și completarea unor acte legislative din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, proporții deosebit de mari, în conformitate cu modificările operate la art. 126 alin. (1) Cod penal, se consideră valoarea bunurilor sustrase care depășește 40 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, iar proporții mari – 20 de salarii.

Colegiul penal atestă, că potrivit Hotărârii Guvernului nr. 879 din 23.12.2015 la momentul săvârșirii de către inculpat a sustragerii bunurilor de la Verlan A. (05.03.2016) salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2016 a fost stabilit în mărime 5050 lei.

Prin urmare, prejudiciul cauzat părții vătămate Verlan A. în sumă de 141045,70 lei, potrivit modificărilor operate la art. 126 alin. (1) Cod penal, constituie 27,929 salarii medii lunare pe economie, prognozate de Guvern pentru anul 2016, prejudiciu care la moment nu constituie proporții deosebit de mari, dar proporții mari.

Prin urmare, a intervenit o lege penală mai favorabilă inculpatului, care, potrivit art. 10 Cod penal, are efect retroactiv și se răsfrânge asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa.

Astfel, se impune soluția de reîncadrare a acțiunilor lui Bejenari V. din prevederile art. 186 alin. (5) Cod penal în cele ale art. 186 alin. (4) Cod penal, ca sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții mari.

Generalizând cele menționate supra Colegiul lărgit conchide, că deoarece în speță sunt aplicabile prevederile art. 10 Cod penal, care sunt favorabile situației inculpatului și, din acest motiv, instanța de recurs consideră necesar de a casa parțial hotărârea contestată, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu recalificarea faptei săvârșită de către Bejenari V. la 05.03.2016, cu stabilirea pedepsei în limita prevăzută de sancțiunea normei respective.

9. În conformitate cu prevederile art. 433 alin. (1), 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către inculpatul **Bejenari Veaceslav**, se casează parțial sentința Judecătoriei Dubăsari din 29 iunie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016, în latura penală, în cauza penală în privința lui **Bejenari Veaceslav xxx**, se rejudecă cauza și se pronunță o nouă hotărâre în această parte, după cum urmează:

Bejenari Veaceslav xxx se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (4) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani și 6 (șase) luni, cu executare pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei aplicată inculpatului **Bejenari Veaceslav xxx**, se calculează de la data de 14 martie 2017 cu includerea în acest termen a perioadei aflării acestuia sub strajă de la 06 martie 2016 până la 14 martie 2017.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârilor se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 aprilie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Petru Moraru